

วิจัย

ประสิทธิผลของการรักษาติดโรคปอดด้วย
ระบบยาระยะสั้นภายใต้การควบคุม

(Effectiveness in Directly Observed Treatment, Short-Course)

โดย

พางกนกพร แจ่มสมบูรณ์
นางธิดา ศุภโรจน์

กลุ่มการกิจกรรมวิชาการ
สถาบันโรคทรวงอก แห่งประเทศไทย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ ศึกษาประสิทธิผลในการรักษาผู้ป่วยวัณโรคด้วยระบบยาระยะสั้นภายใต้การควบคุม (DOTS) ก่อสูมดัวอย่างเป็นผู้ป่วยวัณโรคปอดที่รับการรักษาที่ คลินิก DOTS ของสถาบันโรคทั่วไป ตั้งแต่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2546 ถึง 30 กันยายน พ.ศ. 2547 จำนวน 80 ราย ผู้ป่วยทุกรายเริ่มโปรแกรมการรักษาวัณโรคระยะสั้นแบบมีพีเลี้ยง ซึ่งเป็นบุคคลในครอบครัว หรือบุคคลอื่นที่อยู่บ้านเดียวกัน และสะดวกในการติดตามการรับประทานยาของผู้ป่วย ผู้ป่วยและพี่เลี้ยงมารับยาที่สถาบันโรคทั่วไป และได้รับการประเมินอาการแทรกซ้อน ทุก 2 สัปดาห์ ตรวจสมะทุกเดือน และถ่ายภาพรังสีทั่วไปทุกรายเมื่อสิ้นสุดการรักษา

ผลการศึกษา พบว่า ก่อสูมดัวอย่างเป็นเพศชาย (ร้อยละ 70) อายุอยู่ในช่วง 16 - 68 ปี อายุเฉลี่ย 40 ปี ส่วนใหญ่อยู่ 20 - 40 ปี (ร้อยละ 52.5) สถานภาพสมรส และ หม้าย/หย่า/แยก จำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 47.5) ภูมิลำเนาส่วนใหญ่อยู่ที่ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล (ร้อยละ 41.25) ผู้ที่ควบคุมกำกับในการรับประทานยาของผู้ป่วย ส่วนใหญ่เป็นสามี/ภรรยา (ร้อยละ 46.25)

ผลการรักษาในระยะเข้มข้น 2 - 3 เดือนแรก เสมะเปลี่ยนเป็นลบ ร้อยละ 88.75 ใน ตลอดระยะเวลาการรักษา ประสบความสำเร็จ ร้อยละ 75.0 (Cure rate 73.75% + Complete rate 1.25%) ขาดการติดต่อ ร้อยละ 15.0 ส่งไปรักษาต่อที่สถาบันบริการอื่น ร้อยละ 6.25 ไม่สามารถรักษาได้ ร้อยละ 3.75 ขณะที่ทำการศึกษาไม่มีผู้ป่วยเสียชีวิต ก่อสูมดัวอย่างใช้ระยะเวลาการรักษา 6 เดือน ร้อยละ 80.5 ใช้ระยะเวลาในการรักษานานที่สุด 12 เดือน ร้อยละ 1.5 ส่วนใหญ่มารับการรักษาทั้งสิ้น 12 ครั้ง ร้อยละ 74.4

ประสิทธิผลในการรักษาวัณโรคปอดด้วยระบบยาระยะสั้นภายใต้การควบคุมของสถาบันโรคทั่วไป ในปีงบประมาณ 2547 นั้น ยังไม่ได้มาตรฐานที่องค์กรอนามัยโลกกำหนด คือ Cure rate มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 85 การคาดการณ์ว่าต้องน้อยกว่า ร้อยละ 10 การศึกษารั้งนี้ Cure rate 73.75% อัตราการขาดยา 15.0% บัญหาที่สำคัญที่สุดของการรักษาผู้ป่วยวัณโรคปอดในกลุ่มนี้ คือ ได้รับการรักษาไม่ต่อเนื่อง ข้อเสนอแนะให้มีการศึกษาเพิ่มเติม ในเรื่องการค้นหาปัจจัยส่งเสริม บัญหาอุปสรรคและวิธีแก้ไขบัญหา เพื่อให้ผู้ป่วยรับยาอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาของการรักษา